

Har man ikke været nødt til at gjøre en Census gjældende for Valgretten? Jeg tvivler ikke paa, at tidligt eller seent (En Stemme; Seent!) ville de i Grundloven nedlagte Grundsatninger om de politiske Rettigheder trænge igjennem i de andre Landsdele, men det forekommer mig at være meget ubilligt, naar man gjør dem, der maa tage Hensyn til alle de forhaandenværende Forhold, Behov og Foranstaltninger for at have valgt at indføre i Repræsentationsystemet denne særegne Valgklasse, istedetfor at holde fast ved udvidede Delegationer. Der er ikke saa Fordele, der ere forbundne med den af Regjeringen fulgte Fremgangsmaade, og, naar vi navnlig ikke see ene hen til vore egne Forhold, men tillige til de andre Landsdeles, tror jeg, at de Stemmer, der have sig i Frihedens Navn og yttre, at Delegationen skulde være en mere friskindet Valgmaade end den af Regjeringen fulgte, virkelig ikke have Stort at betyde. Jeg tror, som sagt, at dette er det væsentligste Punkt, hvorimod man her har rettet sin Disposition, og som har den største Betydning for den langt overveiende Deel af dem, der ikke ville meddele deres Samtykke til Fællesforfatningens Strafftræden.

Der er rigtignok adskillige andre Punkter, som tillige ere blevne angrebne, saaledes den Bestemmelse i § 45, ifølge hvilken Regjeringen ved 3die Behandling kan forelægge de behandlede Lovforslag i en forandret Stikelse. Jeg tilstaaer, at jeg ikke ynder denne Bestemmelse, men jeg er fuldkommen overbevist om, at de Betænkkeligheder, man muligviis derved kunde have, ville kunne fjernes ved en Bestemmelse i Forretningsordenen. Naar man har gjort en saadan Modstand imod denne Paragraph som den, der er reist af den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Niernroth), idet han yttrede, at den aldeles borttog den lovgivende Myndighed, saa var det aabenbart paa Indbildning, en sygelig Forestilling, som det har undret mig, at flere ærede Rigsdagsmænd have kunnet nære. Ingen ny Lov kan blive til uden ifølge Overenskomst mellem Ministeriet og Rigsraadet; jeg gad vide, om ikke det er Udtrykket for den

lovgivende Myndighed, under hvilke forskellige Former den end forøvrigt kan fremtræde, at ingen bestaaende Lov kan ophæves eller forandres, eller en ny Lov gives, uden ifølge Overenskomst mellem Regjeringen og Repræsentationen. At udtale, at den omhandlede Bestemmelse aldeles ophæver den lovgivende Myndighed, kan være morsomt nok, men for alvorlige Mænd har det slet Intet: at betyde (Niernroth: Det er rigtigt alligevel!). Den ærede Rigsdagsmand siger, idet han spadserer op og ned, at „det er rigtigt alligevel“, men jeg kan ikke finde Spor af nogen alvorlig Argumentation i hvad han i den Henseende har bemærket.

Der er dernæst gjort en Hovedbemærkning med Hensyn til Normalbudgettet. I den Henseende kommer det meget an paa, hvad Betydning den midlertidige Bestemmelse i § 7 har; det er aabenbart, at, dersom Regjeringen har forbeholdt sig frie Hænder til at give det foreløbige Normalbudget, da vil den derved, om jeg saa maa sige, være Herre over Stillingen, men det er ligesaa vist, at, naar der i denne Bestemmelse udtrykkeligt staaer, at det kun er de ordinære Krav, som kunne opføres paa det foreløbige Normalbudget, saaledes som de ere bevilgede i de 3 sidste Finantsaar, og man saa blot seer i disse Budgetter — det vil jo være let for Enhver at forviise sig derom —, hvad der er opført som Extraordinært for Krigs- og Marineministeriet, og som altsaa ikke kan gaae ind i det foreløbige Normalbudget, men maa blive Gjenstand for særlige Bevillinger, og tillige seer hen til, at Regjeringen paa ingen Maade kan undvære disse extraordinære Beløb, saa maa man indrømme, at Regjeringen ikke har forbeholdt sig Herredømmet over Stillingen, og at det Rigsraad, der første Gang vil komme sammen, i den Henseende vil have fuld Myndighed til enten at sige Ja eller Nei; thi det foreløbige normale Budget vil gjøre Tillægsbevillinger nødvendige, og dertil vil jo Rigsraadets Samtykke udfordres.

Det er fremdeles blevet fremhævet som en Mangel, at der nu ikke længer krævedes Samtykke til Valgloven, saaledes som det var Tilfældet efter Forordningen af 26de Juli; det forekommer mig imidlertid, at, om der i denne